

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 2 (195), лютий 2021 р.

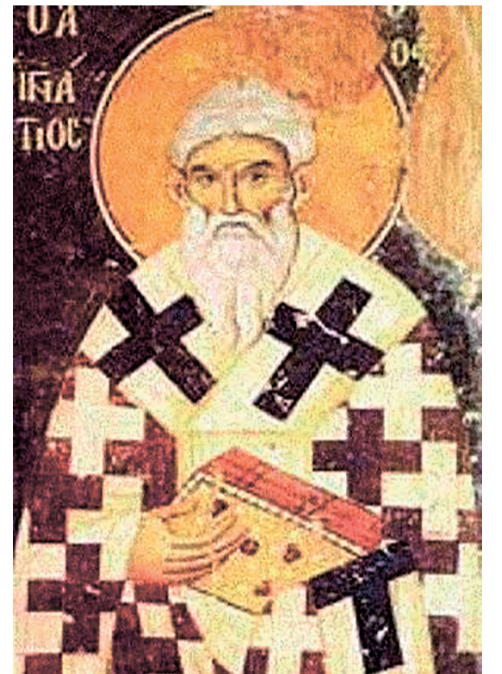
— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

11 лютого – перенесення мощей священномученика Ігнатія Богоносця

Ігнатій Богоносець, або Ігнатій Антіохійський – один із перших отців Церкви, був єпископом Антіохії, учнем апостола Івана Богослова. Сорок літ підтримував дух своєї пастви в час переслідування християн.

За правління імператора Траяна святих ув'язнили і повезли до Рима на суд. Під час довгої подорожі владика Ігнатій укріпляв місцевих християн у святій вірі.

Коли християни Рима намагалися визволити Ігнатія від смерті, він сказав їм: «...Ніщо мені не в радість – ані зрима, ані незрима, тільки б зустріти Ісуса Христа. Нехай вогонь, і хрест, і згряя звірів; нехай розкидають мої кістки, відрубують члени, змолотять в порошок все тіло; нехай придуть на мене муки диявола – тільки б зустріти Ісуса Христа».

Святий Ігнатій Богоносець загинув мученицькою смертю в Римі: був кинутий на розтерзання звірам. Вірні позбирали його кості й поховали у столиці, а 108 року перенесли в передмістя Антіохії. Друге перенесення мощей – до самого міста – здійснено в 438 році. Після захоплення Антіохії персами останки повернули до Рима. Вони прославилися численними чудами.

Священномученик Ігнатій увів у храмові Богослужіння антифонний спів (антифони – церковні пісні, що виконуються напереміну двома хорами). Він залишив сім архіпастирських послань, де наставляв у вірі, любові й добрих справах, закликав до церковного порядку, зберігати єдність і остерегатися єретиків, шанувати єпископів.

Саме він у листі до громади міста Смирни в Малій Азії вперше використав вислів «Вселенська Церква».

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу!

Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця. Індекс у каталозі обласної періодики – **91241**.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіо-передач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив недільну школу в с. Красноволя Маневицького деканату. Як загалом відбувся архієрейський візит на цю парафію – читайте на с. 8

ХРОНІКА

Протоієрей Михайло Бучак – учасник соціального проєкту

Головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак взяв участь у соціальному проєкті «Частинка добра», що проходив 22 грудня у луцькій ресторації «Корона Вітовта».

Захід наставництва дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (школярі 10–11 класів Луцької територіальної громади), що відбувається четвертий рік поспіль, розпочали молитвою «Отче наш».

У слові панотець розповідав про щастя, адже воно не залежить від того, чи людина багата, чи бідна, чи має владу, чи має славу. Щастя, найперше, залежить від того, наскільки ми наближені до Бога і наскільки щасливі душою.

Основна мета заходу – допомогти дітям віднайти правильні орієнтири у вірі дорослого життя, сформувані позитивний світогляд та мотивувати їх на професійні та особисті успіхи. Зокрема, за словами о. Михайла, мрія луцького школяра Олександра Прохорова – поставити пам'ятник спочилій мамі (упокоїлась, коли йому було 6 років). Нині хлопець заробляє на себе, хоче стати прикордонником – вступити до Хмельницького військового училища. Але його заробіток надто малий, щоб здійснити мрію. Тому учасники проєкту вирішили допомогти юнакові: р/р 4149 4993 4700 0539 – Олександр Прохоров.

Учасниками проєкту є 15 дітей-сиріт, а також представники влади й інші відомі лучани.

Ушанували Спиридона Тримифунтського і згадали про Різдво

25 грудня, в день вшанування цього угодника Божого, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну літургію в кафедральному соборі Святої Трійці.

Після служби владика нагадав, що 25 грудня багато християн святкують Різдво Христове за новоюліанським та григоріанським календарями. Архієрей висловив надію, що прийде час, коли всі віруючі в Спасителя розділятимуть різдвяну радість цього дня. І також додав: «Народженню Ісуса Христа варто радіти завжди: і 23 числа, і 25, і 7, і 19, і навіть 31-го. Ми радіємо, що в наш світ прийшов Спаситель».

Потім у храмі лунали колядки, які, як зазначив архієрей, є найкращою проповіддю, адже прославляють не лише день народження Ісуса, а і Його промисел. Принагідно митрополит нагадав, що в соборі ввечері колядуватиме архієрейський хор «Оранта», який у 2020 році відзначив свій ювілей.

Про життя святого Спиридона (III–IV ст.) відомо мало. Проте знаємо, що він був пастухом, мав дружину та дітей. Усі свої прибутки віддавав на потреби ближніх. За це Господь наділив його даром зцілення: він уздоровляв невиліковно хворих та виганяв бісів. Після смерті дружини його висвятили на єпископа міста Тримифунт (нині Трєметусія, острів Кіпр). У цьому сані угодник не змінив свого способу життя, поєднавши архієрейське служіння з ділами милосердя.

Після смерті знайдено його нетлінні мощі, які з 1453 року зберігаються на острові Корфу у храмі, названому на його честь.

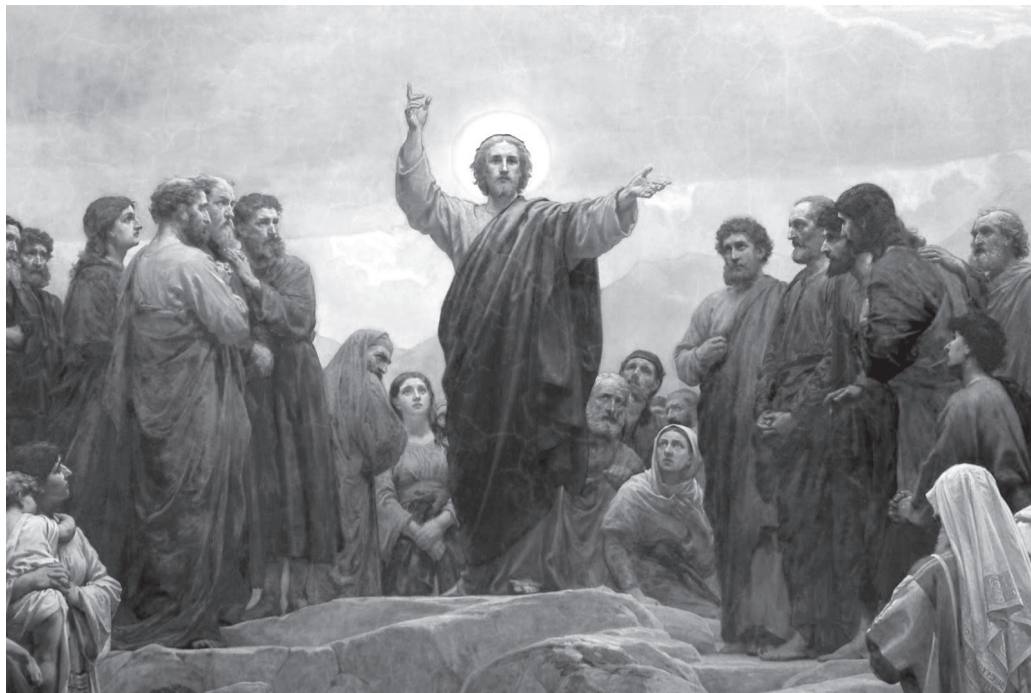
У кафедральному храмі відбувся концерт «Оранта»

На вечорі колядок архієрейського хору «Оранта» у Свято-Троїцькому соборі 25 грудня побував митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

Присутнім представили понад десяток колядок і щедрівок, більш та менш відомих. Розпочали твором світової музичної класики «Тиха ніч» Ф. Грубера. Далі прозвучали: «У Вифлеємі», «Небо і земля», «Що то за предиво» та сучасні, серед яких «Різдвяна ніч» композиторки М. Лозинської та інші. Завершили виступ многоліттям.

На продовження концерту колядували духовенство з парафіянами. Розповідаючи про різдвяні традиції, староста собору

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

35-та неділя після П'ятдесятниці

Ми постійно згадуємо Царство Небесне як даровану Всевишнім можливість вічного блаженного життя. Земними діяннями кожен із нас має заслужити небесне благо. Про це йдеться в уривку Євангелії про заможного чоловіка, що хоч і сповідував завіти Божі, при зустрічі зі Спасителем запитав: «що мені зробити, щоб успадкувати життя вічне?» (Лк. 18: 18). Месія нагадав йому основні вимоги: «не перелюбствуй, не вбивай, не кради, не лжесвідчи, шануй батька твого і матір твою»... Але одну умову Христа багатий чоловік не сприйняв до виконання: «все, що маєш, продай і роздай убогим, і матимеш скарб на небесах, і йди слідом за Мною» (Лк. 18:22). Аж занадто великою спокусою для багатія було майно, яке тримало його міцніше за віру. А ще однією умовою був заклик Ісуса йти за Ним як апостол. Тобто він і не проти був показати людям відданість і порядність вірянину, проте не бачив спільної дороги зі Спасителем.

Чи не про сьогодні йдеться в цій євангельській історії? Як багато нині послідовників того чоловіка, що не пішов дорогою Христа і залишився при своїх матеріальних інтересах. Тож чи віримо ми в Царство Небесне, чи тільки говоримо про нього задля «церковного протоколу»? Кожен із тих, що сумніваються, не раз стояв на

роздоріжжі – дати справжню пожертву чи громогласно засвідчити власну відданість мнимій щедрості.

Чим більше людина має статку, тим трудніше розлучитися з ним: «як важко тим, що мають багатство, увійти в Царство Боже! Бо легше верблюдові пройти крізь вушко голки, ніж багатому увійти до Царства Божого» (Лк. 18: 24–25). Слова Месії має почути та усвідомити кожен із нас, що не наважується йти дорогою з Богом. Адже проторована дорога до храму ще не означає єдиного шляху із Творцем.

Обставини матеріального життя формують людські думки, світогляд і направляють її вчинки. У такій ситуації самотужки неможливо викоренити негативні почуття і виправити негарні вчинки, але Богові можливо все. Треба тільки звернутися до Нього.

Усвідомлюючи всю складність цього роздоріжжя, ми шукаємо відповіді й не завжди знаходимо. А вона, знову ж таки, в словах Євангелія: «неможливе для людей – можливе для Бога» (Лк. 18:27). Тільки за умови повної довіри Всевишньому зможемо переступити рубіж усвідомленого розуміння справжніх цінностей. І тоді сприйматимемо Царство Небесне не тільки як благодать Божу, а як благо, зароблене власними діями.

Віталій КЛИМЧУК

протоієрей Володимир Подолець зазначив, що піснеспівами славлять Творця і ангели, і Пресвята Богородиця. Адже в колядці є все: і для Бога, і для людей, і для самого життя. Душпастир побажав, щоб подальші роки були щасливими і мирними для всіх.

Цьогоріч, на Воздвиження чесного хреста Господнього, «Оранта» відзначила тридцятиліття. Керівник та головний регент – заслужений діяч мистецтв України Василь Мойсіюк.

Помолилися за спочилих афганців

Духовенство луцького кафедрального собору Святої Трійці відправило заупокійну літію за воїнів, які загинули в Афганістані.

Після недільної літургії 27 грудня поминання очолив віцеканцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований. За спокій душ померлих просили в Бога учасники Української спілки ветеранів Афганістану, рідні та близькі, громадськість.

27 грудня 1979 р. керівництво СРСР ввело свої війська, у складі яких вимушено були й українці, на територію Афганістану, цим розпочавши десятилітню війну.

До Луцька прибув вифлеємський вогонь миру

Скауту привезли до кафедрального собору Святої Трійці вогонь, запалений на місці народження Ісуса Христа.

27 грудня, в неділю святих праотців, перед вечірньою відправою волинські пластуну урочисто передали вогонь миру, який прийняв декан протоієрей Микола Нецькар.

Акція передачі вифлеємського вогню проводиться щороку та символізує єднання країн і людей. Напередодні Різдва за григоріанським і новоюліанським календаря-

ми скауту поширюють його по всій Європі. Естафетою до Луцька вогонь потрапив від польських харцерів. Традиційно зустріч відбувається на міжнародному пункті пропуску «Устилуг». Опісля вогонь миру передають у різні заклади, аби він потрапив, за змогою, в кожен домівок й наповнив її святковим духом.

Ковельські декани зустрілися з новообраним мером

Духовенство благочиння привітало ковельського міського голову Ігоря Чайку з обранням на цю посаду.

Зустріч відбулася 29 грудня у приміщенні міськради. У ній взяли участь старший декан протоієрей Іван Бонис, благочинні округів.

Привітавши міського керівника, священники обговорили з ним ряд важливих питань. Зокрема, з ініціативи о. Івана у Ковелі створять раду церков і релігійних організацій. Також розглянули проблему відновлення викладання у школах міста «Основ християнської етики».

За словами о. Івана, такі зустрічі тепер відбуватимуться регулярно.

Колядує Україна: волиняни вітали львів'ян

Підтримуючи добросусідські стосунки та давні традиції, митрополит Луцький і Волинський Михаїл разом із духовенством 30 грудня відвідав Львів.

На запрошення міського голови Андрія Садового священнослужителі заколядували і привітали із різдвяними святами його та працівників міськради.

Із волинською колядою також завітали до митрополита Львівського і Сокальського Димитрія. Владика гостинно зустрів коляд-

ників та вручив подарунки.

Радо прийняв волинян і митрополит Львівський Макарий, разом із ними прославляв народження Ісуса Христа, а потому поділився спогадами з дитинства про галицькі звичаї святкування.

Так наш архієрей продовжує традицію колядування, яка побутувала у Волинсько-Галицькій державі, а зараз поширилася по всій Україні.

Жидичинські ченці перемогли на телебаченні

Насельники чоловічого монастиря Святого Миколая Чудотворця, що в Ківерецькому деканаті, здобули щорічну премію «Ті, що вражають» телевізійної служби новин каналу «1+1».

На початку року медійники за підсумком голосування серед читачів сайту ТСН (tsn.ua) обрали семеро переможців – «тих, хто в минулому році проявив мужність, милосердя, самопожертву та яких вважають героями року». Серед них – монахи жидичинської обители, які під час весняного карантину безкоштовно возили медиків на роботу, годували поліцію на блокпостах, подаючи приклад безкорисливої турботи і любові до людей.

Про благородні вчинки ченців, які вразили країну, розповідали у випусках ТСН.

Напередодні Різдва Христового медійники завітали до Свято-Миколаївської обители, щоби вручити «переможну статуетку». А наступного дня вони повідали всій країні про тих, «хто впродовж минулого року надихав інших». За словами архимандрита Константина, «добрі справи для християн – це не героїзм, а стиль життя».

Волиняни молитовно зустріли Новий рік

1 січня у храмах правили Божественні літургії, молебні та інші чини. У деяких церквах відбулися нічні служби.

Зокрема, на початку 2021 р. молитви лунали в луцьких кафедральному соборі Святої Трійці, храмах Холмської ікони Божої Матері, Воздвиження хреста Господнього, Образу «Неопалима Купина», Мучениці Віри, Надії, Любові та матері їх Софії.

Повідомили у фейсбуці і про відправи в інших деканатах. Так, молилися за щасливий новий рік у Горохові (Вознесенська парафія), селах Жидичин Ківерецького деканату (чоловічий монастир), Княгининок, Промінь, Романів Луцького районного, Колодяжне Ковельського, Шкльня, Скобелка Горохівського, Сокол Рожичанського (чоловічий монастир).

Архієпископ освятив спортзал прикордонників

2 січня в Луцьку освятив спортивний зал «Кордон». У його відкритті після реконструкції взяла участь митрополит Луцький і Волинський Михаїл, капелан прикордонників священник Михайло Хімчак, інше духовенство.

Потому прикордонників привітали керівництво та благодійники, відбулися виступи вихованців спортивного клубу.

Архієрей закликав шукати свій родовід

Чи важливо знати своє походження? Про це розповів митрополит Михаїл під час проповіді 3 січня на завершення недільного Богослужіння в кафедральному соборі Святої Трійці.

Владика торкнувся цього питання, оскільки в неділю перед Різдом Христовим, святих отців, із Євангелії читається книга родоводу Ісуса Христа.

Згадуючи, як часто дають новонародженим «модні» імена, архієпископ зазначив, що колись ім'я малечі вибирав найстарший член родини. Адже він вважався найдосвідченішим, тож обирав ім'я того, хто був у роду успішним, аби дитя наслідувало його здобутки.

При хрещенні дається одне ім'я, яке буде супроводжувати людину по життю. Обираючи, як називатиметься ваша дитина, не слідкуйте за модою, переконає архієпископ, досліджуйте свій родовід, аби знати про всіх членів вашої родини і передавати ці знання із покоління в покоління.

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

Пам'ятайте традиції та нехай ваші діти стануть славними продовжувачами вашого роду. «Шукайте своє походження», – закликає високопреосвященний.

Владика Михайл вітає із колядою

Митрополит Луцький і Волинський разом з іншими священнослужителями відвідали різні колективи з нагоди різдвяних свят.

«Щиро вітаємо вас із важливим днем, коли ми прославляємо Христа Спасителя! – сказав архієпископ у Луцькому національному технічному університеті 29 грудня. – Незвичне лише одне: якийсь „цифровий бар'єр“, коли ми звикли приймати колядників. Сьогодні цей бар'єр ми ламаємо. Нові звички, нові порядки належить вводити, тому ми дякуємо за можливість сьогодні розпочати коляду, здивувати вас, когось збентежити думками, але ж ви – професори, кому як не вам бути в авангарді нової думки, нової поведінки, по-новому поглянути на життя».

Із колядою священнослужителі прибули в ОДА та обласну. Привітавши з різдвяними святами, архієпископ додав: «За 2020 рік ми усі змінилися, зрозуміли, що таке життя, турбота, ізоляція, радість, свобода та багато інших речей, які ми переосмислили. Сподіваюся, що сьогоднішній день буде для вас натхненням».

Із різдвяними святами священнослужителі привітали й працівників Луцької міської ради та «12 каналу». Також духовенство колядувало у стінах Волинського національного університету, здоровлячи ректорат, професорсько-викладацький склад й адміністрацію закладу із торжествами.

З колядою завітали і в інші благочиння. Архієпископ проповідував, що сьогодні як ніколи всі повинні бути єдиними і згуртоватися у щирій молитві з проханням про мир у нашій державі.

У Луцьку на Стиру освятили воду

6 січня на центральному пляжі відправили водосвяття з нагоди другої річниці надання Томосу та свята Богоявлення і Хрещення Господнього за новоюліанським календарем.

Чин освячення очолив декан кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Микола Нецькар. Із ним служили протоієреями Володимир Мельничук та Ярослав Місюк.

У слові о. Микола нагадав про важливість отримання Томосу для всіх українців та його духовне значення для нас. Сьогодні ми маємо нагоду не лише подякувати Вселенському Патріархові, а й відсвяткувати Богоявлення із ним у духовній єдності, сказав душпастир.

Керуючий єпархією ввійшов до Луцької ради церков

Митрополит Луцький і Волинський Михайл увійшов до складу новоутвореної Луцької ради церков.

Розпорядження про створення цього дорадчого органу, у якому на громадських засадах братимуть участь представники різних конфесій, підписав міський голова Ігор Поліщук. Основними цілями ЛРЦ є налагодження міжконфесійного діалогу, забезпечення принципів свободи світогляду та віросповідання, залучення релігійних громад до вирішення проблем життєдіяльності міської територіальної громади на основах духовності й доброчесності.

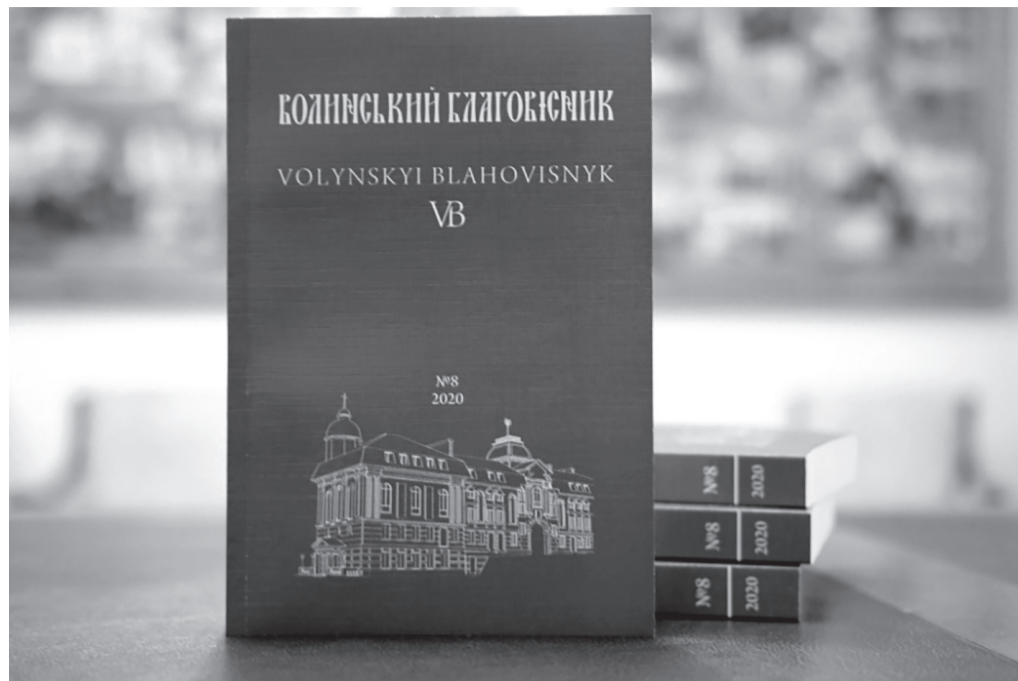
Як у Луцьку святкували Різдво

З нагоди Різдва Христового 7 січня в кафедральному соборі Святої Трійці Божественну літургію очолив митрополит Михайл. Напередодні, у Навечір'я Різдва (Святвечір) традиційно відправили всенічну.

З високопреосвященним служили декан собору протоієрей Микола Нецькар та інше духовенство.

У вітальному слові архієрей, нагадавши про прихід у наш світ Спасителя, зазначив, що цим діянням Господь дарував нам ве-

ЦЕРКВА І НАУКА ЩО ЦІКАВОГО В ДОСЛІДЖЕННЯХ СУЧАСНИХ БОГОСЛОВІВ

Уосьме вийшов друком «Волинський благовісник» – щорічник Волинської православної богословської академії. Його представили на підсумковій за 2020 р. вченій раді. Крім суто професійних матеріалів, це число містить і статті, доступні для загалу.

Ось публікація «Богословське осмислення причин виникнення та шляхів подолання депресії як хвороби XXI століття» Миколи Кухарука й ієромонаха Іларіона (Зборовського). «Коли сучасні люди поринають у віртуальний світ та залишають живе спілкування осторонь, це негативно впливає на їхній психологічний стан... У нинішній час ми можемо спостерігати більше випадків депресії. Це пов'язано також з пандемією коронавірусу [...] Усі прикуті до статистики захворювання, і кожен побоюється за себе... Існує також безліч інших негативних факторів, з якими стикається людина сьогодні. На жаль, негативні події кожен з нас сприймає по-різному: одні не беруть близько до серця та пропускають мимо уваги, а інші, навпаки, сприймають близько, що й відображається на їхньому здоров'ї. Людина повинна навчитися розуміти, що все посилається Богом, і переносити різні події із силою Божою», – пишуть автори.

Кандидат історичних наук Ольга Зубко вмістила статтю «Між храмом та євгенією: українська еміграція в міжвоєнній ЧСР. Питання безсмертя (1921–1939)». Нині все більшої популярності набуває теорія штучного розуму як нового етапу еволюції. Хоча

виступ «штучний розум» усе ще метафора, а не дійсність, успіхи науки вражають. Це вже й не фантастика, і не раз описаний фантастами «бунт машин» – цілком імовірний. «Перше, більшість світових фахівців підтримують думку про те, що штучний інтелект може набути рис особистості. По-друге, ті ж фахівці впевнені, що контролювати штучний інтелект людство не зможе».

Це нове богоборство мало попередницю – євгенію, після краху нацизму заборонено у всьому світі. У нашій міжвоєнній діаспорі ідеї євгеніки теж були популярні, насамперед стараннями ідеолога українського націоналізму Донцова. Однак медики-емігранти в Чехословацькій Республіці майже всі дотримувалися християнської ідеології. «Зрозуміло, що позиція Православної Церкви відносно біологічного удосконалення людства була чіткою та безкомпромісною. Євгеніка, як „позитивна“, так і „негативна“ – чергове богоборче бунтарство. [...] Українська еміграція в міжвоєнній ЧСР, роздвоюючись між храмом та євгенією в питаннях людського душевного щастя та людського фізичного безсмертя, прагла по-своєму примирити ці два непримиримі антагоністи», – зазначає дослідниця.

Є у «Волинському благовісникові» немало й інших цікавих матеріалів. Їх можна читати на сайті vb.vpba.edu.ua, писати електронною поштою до авторів.

Віктор ГРЕБЕНЮК

лікі можливості й віру в майбутнє. Сьогодні наша душа і є тим вертепом, де народився Христос. Сьогодні Він радо зустрічає усіх, хто прийшов до Нього на день народження, і благословляє нас.

Привітали з церковного амвона лучан і міський голова Ігор Поліщук та очільник обласної ради Григорій Недопад.

Службу із заповненого вірянами собору транслював «12 канал». Під час відправи співав архієрейський хор «Оранта» (регент – заслужений діяч мистецтв Василь Мойсіюк).

Після літургії духовенство разом із вірянами виконали декілька колядок.

Високопреосвященний у Заборолі

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 8 січня, в день Собору Пресвятої Богородиці, відвідав парафію в цьому селі Луцького районного деканату з нагоди престольного празника та очолив Божественну літургію.

З архієреєм молилися: головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, настоятель протоієрей Віталій Антонюк, інше духовенство благочиння.

Церковною відзнакою високопреосвященний нагородив о. Віталія, активних парафіян – благословенними грамотами.

У слові архієрей привітав усіх із Різдрвом Христовим. Сповнилася обітниця Бога Отця про те, що Діва народить Сина, дасть Йому ім'я Еммануїл і Цей спасе світ (із пророцтв Ісаї). З гріхопадінням Адама і Єви

земля була проклятою: жінка народжувала в муках, а людина стала смертною, без перспективи. Тому Ісус Христос, Бог, Який втілює, визволяє нас від гріха прокляття і смерті. Господь, проявляючи любов, називає Себе одним із нас, серед нас. Цим дає розуміти, що ми не самі, про нас турбуються і люблять.

Таке усвідомлення любові до Бога несе різдвяна радість. Але любити треба вміти. А тоді в чому суть Божественної любові? Любов проявляється навіть у закам'яній душі. Все навколо нас змінюється для нашого блага. Хочемо, щоб було розуміння. Тому коляда сьогодні нас об'єднує. Різдво – це свято родини, це почуття сім'ї.

Далі архієпископ розповідав про традиції колядування і про те, щоб обов'язково пускати колядників до домівок, бо вони йдуть із добром, несуть благу вість. На завершення владика побажав у ці дні відкинути смуток, радіти і бути щасливими.

По закінченні відправи духовенство виконало декілька колядок та колядувало з парафіянами.

З архівних матеріалів відомо, що у Заборолі 1728 р. поруч із давнім цвинтарем було зведено дерев'яну Собору-Богородичну церкву із дзвіницею. У 1894 р. закладено ще й Свято-Миколаївську каплицю. В 1908-му замість дерев'яної церкви почали зводити цегляну, освячення якої відбулося в грудні 1912 р. 1943 року згоріла разом із частиною села. Але парафіяни взялися за відновлення

святини, що тривало тридцять літ. У 1949 році місцева влада мала намір навіть припинити діяльність православної громади, яка проводила богослужіння у звичайній сільській хаті й, на думку влади, не могла відбудувати напівзруйнований храм. Його мали розібрати «для спорудження об'єктів соціально-культурного призначення». Лише авторитет тоді ще молодого священника Петра Ткача, який знайшов несподівану підтримку в керівництві районної ради, допоміг зберегти храм. І лише в 1975 р. церква Собору Пресвятої Богородиці вже мала належний вигляд. Настоятелем 45 років був о. Петро. Він мав прекрасний голос, гарно малював. У храмі є ікони його письма. Удостоєний високих церковних нагород. Парафіяни й нині шанують пам'ять о. Петра.

У 2013 р. громада відзначила столітній ювілей.

Ковельські священники організували фестиваль колядок

Різдвяний співчий захід влаштувало духовенство Свято-Димитрівського округу Ковельського деканату.

Як розповів декан округу протоієрей Анатолій Александрюк, він відбувся 10 січня після літургії у храмі Великомученика і цілителя Пантелеймона селища Люблинець.

Колядки виконували не лише священнослужителі, але й колективи усіх парафій округу.

Після концерту відбулося частування учасників та гостей дійства.

Оркестри колядників – у владика

Військовослужбовці волинських підрозділів колядували для митрополита Луцького і Волинського Михайла та працівників консисторії.

Духовий оркестр Луцького прикордонного загону 12 січня вперше колядував у єпархіяльному управлінні. У виконанні військових музикантів прозвучала вокально-інструментальна композиція з творів різдвяної тематики в оранжуванні керівника цього мистецького колективу старшого лейтенанта Петра Лукавого. Він передав вітання від командування, а військовий капелан в/ч 9971 цього загону священник Михайло Хімчак звернувся зі словом про народження Спасителя світу.

Після того в консисторії колядував й оркестр військової частини 1141 Національної гвардії. Вперше цього року в оркестр були залучені жінки-військовослужбовці. Разом із оркестром вітав владика і командир підполковник Василь Гуртовський. Твори виконували під керівництвом військового диригента Віктора Лучинця.

У нашій церковній традиції дуже рідко звучить інструментальна музика, тож таке поєднання «духовного з духовим» – цікава задумка талановитих виконавців. Владика щиро подякував за ці візити.

Окрім того, військові музиканти з різдвяною колядою відвідали ОДА, Севастопольську бригаду тактичної авіації імені Олександра Покришкіна, інші установи.

Проповідь архієрея:

Не бути в храмі спостерігачами

Митрополит Луцький і Волинський Михайл закликав ходити до церкви свідомо. Про це він говорив 17 січня на завершення недільної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці.

Нагадуючи про важливість відвідування дому Божого та єднання з Господом через молитву і причастя, архієрей розтлумачив, чому це необхідно для віруючої людини. Прийшовши до храму, ми повинні отримати дари Святого Духа, а не просто постояти. Навіть коли нам роблять подарунків, маємо хоч би простягнути руку, пояснює архієпископ. Тобто ми повинні впустити Христа в своє серце.

Дія ця проявляється в молитві, сповіді, причасті тощо. «Ти повинен брати участь в Богослужінні, а не просто бути спостерігачем. У такому випадку ти наповнюєшся і стаєш носієм благодаті Святого Духа», – переконує високопреосвященний.

«БОГОРОДИЦЯ ОДИГІТРІЯ» «СВЯТИЙ МИКОЛАЙ»

навколо храму, а потім установлюють на звичне місце у церкві.

Визначення української процесійної ікони є доцільним у застосуванні до типологічної групи ікон, які використовуються у процесіях християнами східного обряду. В іноземних джерелах зустрічаємо варіант «виносна ікона». Але цей термін дещо некоректний, адже виносити можна не тільки процесійні ікони та хрести, а й інші образи, які знаходяться у церкві. Тому доцільним вважається вживання терміна «процесійний хрест» і «процесійна ікона».

Усе православне церковне мистецтво тісно пов'язане з літургією. Літургійні процесії, які у Римі й Візантії сягали корінням у язичницькі часи, триумфальні імператорські походи, були і є важливим елементом церковного життя України й мають релігійно-виховний вплив на віруючих. Візуальним і змістовим центром хресних ходів в Україні з давніх часів є процесійна ікона.

До таких пам'яток можна віднести і «Богородицю Одигітрію / Святого Миколая» XVIII ст. З одного боку це – Богоматір Одигітрія (із грец. «провідниця [до спасіння]»). Зображення Діви поясне, з легким поворотом ліворуч до Спасителя, Який возсідає на Її руці. Правицею Марія вказує на Нього ж. Богородиця одягнена у червоний хітон із вохристими обшлагами і горловиною та синій із білим виворотом мафорій.

Ісус Христос постає перед нами Богонемовлям. Він правицею благословляє, а лівою рукою опирається на сферу-державу. Цей момент несе особливий символічний зміст – безмежну владу Вседержителя над усім Всесвітом. Спаситель одягнений у білий хітон із орнаментованими рукавами і горловиною. Складки одягу Ісуса і Богородиці виконано темними смугами по основному кольору.

З іншого боку процесійного образу – святий Миколай. Зображення його поясне, фронтальне. Правою рукою він благословляє, у лівій – тримає згорнуту книгу. Одягнений у голубий підризник, синю фелонь, світлий омофор із хрестами, на правому боці – палиця (ритуальний плат). Складки одягу виконано темними смугами по основному кольору. Лик святого Миколая миловидний, уважним поглядом він ніби закликає до молитви та послуху. Німб круглий плоский, окреслений графією, сріблений, що характерно для того часу. Тло гравійоване стилізованим орнаментом, сріблене.

Профільовані рами доповнено легкими рокайльними елементами (рокайль – своєрідне зображення мушлі чи

«БОГОРОДИЦЯ ОДИГІТРІЯ / СВЯТИЙ МИКОЛАЙ»

XVIII ст. Походження – м. Рожище.

Дерево, левкас, темпера, олія,

гравіювання, золочення, сріблення, різьба.

Реставрація: 2016 р., Львівська філія ННДРЦ України,

М. Білецька-Зварич

уламка скелі в стилі рококо).

Цей процесійний образ зберігається у фондосховищі Музею волинської ікони.

Ірина МОСКАЛЮК,
науковий співробітник
Музею волинської ікони

ЄДИНА ЦЕРКВА

БОРОВИЧІ: ПЕРШИЙ АРХІПАСТИРСЬКИЙ ВІЗИТ ПО ВОЗЗ'ЄДНАННІ

парафіян та спільним прославленням народженого Ісуса Христа колядками.

У 1841 році на кошти прихожан тут було зведено Різдво-Богородичну церкву, а в 1862-му – ще й Михайлівську; обидві знищено в Першу світову війну. В 1937 році побудували новий Різдво-Богородичний храм, закритий атеїстичним режимом у 1962-му; в 1988-му відновив діяльність. У березні 2019 року громада проголосувала за перехід до Православної церкви України.

Ілля САЙ

9 січня, у третій день Різдва Христового, митрополит Луцький і Волинський Михайл відвідав парафію Різдва Пресвятої Богородиці в цьому селі Маневицького благочиння.

Разом із високопреосвященним за Божественною літургією молилися: декани – ма-

невицький протоієрей Андрій Закидальський та цуманський протоієрей Тарас Манелюк, настоятель священник Володимир Гавран, інше місцеве духовенство, вірні.

Візит керуючого єпархією завершився нагородженням церковними відзнаками активних

ЄДИНА ЦЕРКВА

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

РІЗДВО У ЛУЦЬКУ: ОСВЯЧЕНО КАПЛИЦЮ НА ЧЕСТЬ СВЯТА

На території церкви Святителя Феодосія Чернігівського в обласному центрі (вул. Володимирська, 70) освячено божницю Різдва Христового.

Чин освячення очолив настоятель парафії протоієрей Петро Стеблина. Із ним служив клір храму. Чин відправили після святкового Богослужіння на Різдво 7 січня.

Як розповів о. Петро, минулого року громада вирішила звести церковницю на території храму і втішена, що будівництво вдалося завершити до празника й освятити її. На куполі божниці встановлено хрест у вигляді вишневської зірки.

Каплицю звели на місці, де стоїть хрест із нагоди двохтисячоліття Різдва Христового, тому й божницю освячено на честь цієї події.

Заснування на цьому місці храму в XIX ст. мало військові-політичні причини. Адже неподалік розміщувалась військова частина, в якій було багато вихідців з Чернігівської землі. Тому і храм

назвали на честь святого Феодосія, архієпископа Чернігівського.

Ольга ВЕРЕМЧУК

КЕРУЮЧИЙ ЄПАРХІЄЮ ВПЕРШЕ У СТУДИНСЬКІЙ ПАРАФІЇ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 27 грудня очолив Божественну літургію у храмі Рівноапостольної княгині Ольги в с. Студині Рожищанського благочиння.

Під час відправи архіпастир відзначив черговими нагородами духовенство, зокрема, настоятеля громади священника Володимира Ключку. Крім нього, з високопреосвященим служили: декан протоієрей Василь Шняк, інші місцеві душпастирі.

У проповіді архієрей нагадав про відчуття, коли на людину сходить божественна благодать і її душа знаходиться в піднесеному стані. Ми кажемо, що тоді людина щаслива. І саме цією радістю повинна наповнюватися душа християнина, особливо у різдвяний період.

Не варто боятися різних аспектів, які стаються в сучасному світі. Коли ти з Богом, тобі не страшно, адже ми перебуваємо в любові. Любов – це коли ти віддаєш, не чекаючи нічого натомість. Господь віддав Своє життя за

наші гріхи. Ми також можемо показати Всевишньому нашу любов, відкривши свою душу. «Зробити душу свою вертепом», – каже високопреосвященим, і

тоді ми істинно станемо щасливі.

Архієрей вручив благословенні грамоти активним парафіянам: Євграфові Віннику, Ользі Лавренчук, Володимирові Герасимюку та Іванові Дубчуку.

Свято-Ольгинська церква у Студинях нова: її освятили у травні 2018 р. Наступного ж у лютому парафіяни висловили бажання увійти в ПЦУ.

НА ВАСИЛЯ ВЛАДИКА ВІДВІДАВ КВІТНЕВЕ

14 січня, в день Святителя Василя Великого, митрополит Луцький і Волинський Михаїл уперше служив на парафії Покрови Пресвятої Богородиці цього села (історична назва Баб'є) Рожищанського деканату.

Із високопреосвященим правили її настоятель протоієрей Василь Михайлишин, інші душпастирі благочиння.

У слові архіпастир привітав громаду зі святом, а на завершення Богослужіння вручив благословенні грамоти активним парафіянам та пам'ятні ікони хористам, які доклали чимало зусиль до об'єднання з ПЦУ.

Ольга ВЕРЕМЧУК

— ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕБЕСНЕ ПІКЛУВАННЯ

У Євангелії від Матфея є слова, котрими наш Господь підтримує Своїх учнів та апостолів. Ось вони: «Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, та проте ваш Небесний Отець їх годує. Чи ж ви не багато вартніші за них?» (Мф. 6:26). Що це саме так, а не інакше, я переконався з розповіді знайомого священника, отця Бориса. Ось вона:

«Одного разу я зібрався їхати дизель-поїздом в іншу область. Звичайно я заходив у перший вагон і в перші від машиніста двері. Ця звичка виробилась у мене з роками. Але того дня чомусь біля перших дверей було незвично дуже багато людей, і я, порушуючи давню традицію, зайшов у другі двері. Тільки пізніше зрозумів, що таким чином Дух Святий готував мене до однієї місії.

Вийшовши на станції пересадки, я чекав на інший дизель-поїзд, що мав незабаром прийти. Там я теж хотів спочатку зайти в перші двері, але чомусь передумав і пішов у другі, порушуючи, знов-таки, свою давню традицію, натомість розпочавши нову. Вийшовши у вагон, оглянувши його, побачив, що вільне місце є відразу біля тамбура. Навпроти мене сиділи незнайомі чоловік і жінка. А трохи далі я побачив дорослого чоловіка, котрий

сидів у дитячому візочку і мав, відповідно, дитячі розміри, у компанії декількох жінок і молодика. Вони між собою щось жваво весь час обговорювали. Подумав чомусь відразу, що я не випадково зайшов у цей вагон та цими дверима.

Далі події розгорталися так. Мої нові попутники вийшли на передостанній зупинці,

а я мав виходити на останній. Тут я згадав, що мені треба поспішати, бо мій автобус мав буквально через п'ять хвилин відправлятися. Але щось усередині ніби говорило: «Не спіши. Ти повинен допомогти цьому чоловікові, котрий без сторонньої допомоги не дасть собі ради». Я, звичайно, міг би махнути на все рукою, адже поспішав, бо наступний автобус

відправлявся невідомо коли. Та й цей чоловік усе ж таки не сам. Але совість не дозволила покинути його. Тому я прийняв рішення нікуди вже не спішити і допомогти йому, забувши про автобус. Тут я раптом зовсім заспокоївся, ніби мені вже нікуди не потрібно було поспішати.

Після зупинки поїзда ми знесли візочок із незнайомцем на перон. Далі потрібно ще опуститися в тунель. Тут треба було придумати якийсь інший спосіб, ніж той, яким ми спускали його з вагона. Декілька секунд ми з тим молодим чоловіком із їхньої компанії стояли в нерішучості. Й тут мені раптом прийшла думка, що нам потрібно стати вдвох із боків і так опуститися потихеньку боком. Ми так і зробили. Вкінці я ще запитав, чи може, ще чимось допомогти. Він сказав, що все в порядку, і я з легкою душею попрямував до головного виходу з вокзалу.

І тільки-но вийшов на площу, як побачив свій автобус, котрий неспішно проїжджав повз мене. Я машинально махнув рукою – і він зупинився. І тут я зрозумів, як дбайливо Господь ставиться до кожної людини. Святий Дух готував мене до цієї місії ще рано-вранці, коли я виїжджав зі свого міста».

Іван ВОЗНЕСЕНСЬКИЙ

— ВАРТО ЗНАТИ

СВЯЩЕННИК-ПОЕТ ІЗ СЕЛА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Протоієрей Іван Оринчак – настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в селі Колодяжне Ковельського благочиння. Він автор декількох поетичних книг, бере активну участь у творчому житті Ковельщини, член Волинського осередку Співки християнських письменників України. Оскільки 25 лютого ц. р. відзначаємо 150-ліття з дня народження Лесі Українки, розмовляємо з душпастирем-літератором на дотичні теми.

– **Отче, Ви служите в селі, де жила й творила велика поетеса. Тоді храму в Колодяжному не було, добиралися в с. Волошки. Чи навідується екскурсанти музею-садиби до вашої церкви? Чи Ви буваєте як священник у музей-садибі?**

– У Колодяжне я призначений світлою пам'яті митрополитом Яковом (Панчуком) на початку 2002 року. І вже в перші дні заприятелював із колективом Літературно-меморіального музею-садиби Лесі Українки. Беру участь в етнофестивалі «На гостини до Лесі», що кожного року проводиться в урочищі Нечимне. У різдвяні дні колектив

музею проводить «Святвечір у родині Косачів». Ставлять вертеп. Ми приходимо зі своїм парафіяльним вертепом і колядою. Так весело проводимо Різдво, зміцнюючи духовний настрій. На запрошення беру участь у конференціях, що проводять музейники, благословляю їх. Молимося з церковним хором 1 серпня за спокій душі раби Божої Лариси. Екскурсанти ж приходять до церкви рідко.

– **У селі діють два храми: один, де Ви настоятелем, належить до ПЦУ, інший – до Московського патріархату. Якому Божому дому надають перевагу Лесині односельчани?**

– Жителі села розділені навпіл між обох громад, але ворожнечі немає, на щастя.

– **Чи Ви, отче, згадуєте у проповідях Лесю Українку і чи спонукаєте парафіян до вивчення її творчості?**

– Розповідаю про Бога, про таїнства Божі, про віру і святість. Але трапляється, що говорю і про творчість Лесі, бо любов до свого народу, оспівування краси рідного краю – це також шлях до Творця. Читаю уривки з її поезії при спілкуванні з різними людьми, на різних подіях. Присвячую Лесі Українці свої твори.

– **Ви автор книжок на духовну тематику, минулого року Вас прийнято до Співки християнських письменників. Чи Вам допомагає красне письменство – як своє, так і класиків – повернути людей до віри?**

– Мною видано п'ять збірок духовної поезії, ще дві готуються до

друку. Мої вірші – це теж мої проповіді! На різні випадки життя.

– **До ювілею Лесі Українки готуються і на державному рівні, і по лінії ЮНЕСКО. Чи плануєте Ви заходи зі своїми вірнями?**

– Доеднаємося до заходів меморіального музею (швидше за все, відбуватимуться в онлайні). Хай нас благословить Добрий Бог!

Розмовляв Віталій КЛИМЧУК

— СВЯЩЕННИЧИЙ ШЛЯХ

Є ПАНОТЦІ, ЯКІ БУДУЮТЬ ХРАМИ СВОЇМИ РУКАМИ

Деякі душпастирі не лише відправляють у церквах, але й докладають чимало зусиль, аби самі ці споруди мали належний вигляд. Так, інтернет-видання «Район. Стара Вижівка» (vyzhivka.rayon.in.ua) опублікувало статтю про панотців, які займаються будівельною справою.

Як ідеться в дописі, на парафії, де служить декан протоієрей Іван Зеленко, спорудження Божого дому розпочалося у 2008 році. Відтоді він і почав своє навчання будівничого. Не просто вникав у процес, а й допомагав робітникам. «Зводили храм стараннями багатьох людей за кошти меценатів, пожертви парафіян, вихідців з нашого району, благодійників з інших куточків України. Звичайно, грошей завжди бракувало, тож освоїти ази будівництва настоятеля змусило саме життя», – розповідає душпастир.

Пізніше, освоївши нову професію, отець допомагав зробити купол у Петропавлівському храмі селища Голоби, де служить протоієрей Андрій Сех. Із ними працював і протоієрей Віктор Домбровський із села Білашів Ковельського благочиння.

«Це був перший такий досвід священника, а далі їх почали просити на інші висотні роботи. Зокрема, вони ремонтували дах церкви у Шацьку, виготовляли куполи у селі Зелена на Ковельщині. Минулої весни виконували замовлення для дуже гарного, збудованого із оциліндрованого бруса, храму у Вараші (колишньому Кузнецовську)», – зазначається у статті.

Ольга ВЕРЕМЧУК

— ХУДОЖНЄ СЛОВО

ЗНАТИ НЕ ДОСИТЬ

В одному невеликому місті половина людей жила щасливо, весело, безтурботно. А інша половина повсякчас бідувала і ледве животіла в злиднях.

Туристи і всі приїжджі люди дуже дивувалися з такого контрасту. Як же це так? У чому полягає таємниця успішної частини мешканців, що не народилися в заможних сім'ях? Коли ж усі люди в місті жили однаково, та минуло зовсім небагато часу – і все змінилось.

І от один гість вирішив розпитати в заможного мешканця, чому одна половина міста живе добре, а інша бідує.

– **Мабуть, існує якась таємниця вашого багатства?** – запитав він.

– Так, ви цілковито праві. Коли ж ми всі жили однаково бідно. Але од-

ного разу в місто приїхав чоловік, який розповів нам про унікальну можливість, що допоможе нам зажити щасливо. Володіти багатством, часом, подорожувати, рости і розвиватися! І гість розповів про цей спосіб одному чоловікові, але за умови, що він буде ділитися таємницею з іншими людьми.

– **Чому ж ви не розповідаєте цієї таємниці іншій половині мешканців, якщо вони живуть так бідно?** – здивувався гість.

– Таємницею може володіти будь-яка людина, і всі в нашому місті дуже добре знають, у чому вона полягає.

– **Чому ж одна половина бідує?!**

– Вони знають таємницю, але в неї не вірять!

«За вірою вашою нехай буде вам» (Мф. 9:29).

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

3 березня

День народження: 60 років тому, 1961-го, – архидиакон Микола Коць, клірик кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку;

35 років тому, 1986-го, – священник Олег Мицько, настоятель парафії Різдва Йоана Предтечі в селах Кримне та Бронця Камінь-Каширського дек.

5 березня

День народження: 30 років тому, 1991-го, – священник Федір Устимчук, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Городок Маневецького дек.

24 березня

День народження: 50 років тому, 1971-го, – протоієрей Валерій Владика, настоятель парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Сьомаки Луцького райдек;

45 років тому, 1976-го, – протоієрей Ігор Скиба, проректор Волинської православної богословської академії, настоятель парафії Великомучениці Параскеви-П'ятниці в с. Чаруків Луцького райдек.

25 березня

День висвят: 20 років тому, 2001-го, – протоієрей Михайло Янкевич, настоя-

тель парафії Апостола Андрія Первозваного в с. Струмівка Луцького райдек.

26 березня

День народження: 45 років тому, 1976-го, – протоієрей Василь Мичко, настоятель собору Благовіщення Пресвятої Богородиці в Ковелі.

27 березня

День народження: 45 років тому, 1976-го, – протоієрей Віктор Пушко, головний редактор епархіальної радіостудії «Благо», викладач Волинської православної богословської академії, настоятель парафії Святої Софії, Премудрості Божої, в Луцьку та каплиці Великомучениці Тетяни коледжу технологій та бізнесу Волинського національного університету ім. Лесі Українки.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благі літа!

Інформаційно-видавничий центр епархії буде вдячний за повідомлення про помилки чи недопрацювання в цій рубриці газети, а також в календарному розділі сайту pravoslavivolyni.org.ua. Ще краще звертатися за кілька місяців до ювілею і переконатися, що все гаразд.

ПАЛОМНИЦТВА

14 лютого – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 270 грн.

21 лютого – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 400 грн.

26 лютого – на нічну літургію в жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростянець Ківерецького деканату. Виїзд 25 лютого о 23.00. Повернення 26 лютого – о 04.00. Пожертва 100 грн.

27 лютого – до святинь Володимир-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юрївська церква – Василівська церква – Успенський собор –

Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 200 грн.

28 лютого – до святинь Рівненщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Святої Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 300 грн.

7 березня – до святинь Києва: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор – Волинська ікона Богоматері (Національний художній музей України). Виїзд 6 березня о 23.30. Повернення

7 березня о 23.30. Пожертва 700 грн.

8 березня – до Зарваниці. Виїзд о 7.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 400 грн.

13 березня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 270 грн.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі. Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

ОФІЦІЙНО

Священника Євгена Маласпіну звільнено від обов'язків директора Центру християнського виховання дітей і молоді в Луцьку, а **диякона Петра Лисенка** призначено на цю посаду (укази № 35, 36 від 22 грудня 2020 р.).

Священника Олексія Давидюка призначено настоятелем парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Величчє Ратнівського дек. (№ 37 від 28 грудня).

Протоіерею Ростиславові Дідуху дано благословіння духовно опікуватися Навчально-оздоровчим комплексом Волинського обласного ліцею із посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Небесної сотні (№ 38 від 28 грудня).

Священника Миколу Гамеру відраховано з кліру парафії Пророка Іллі в Ратному із зарахуванням поза штат епархії (№ 39 від 28 грудня).

Священника Олександра Доброскока відраховано з кліру парафії Апостолів Петра й Павла в Ковелі із зарахуванням поза штат епархії (№ 40 від 28 грудня).

Священника Євгена Маласпіну відраховано з кліру нижнього храму кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку із зарахуванням поза штат епархії та правом переходу в іншу (№ 41 від 28 грудня).

Священника Володимира Лазаря відраховано зі штату епархії з правом переходу в іншу (№ 42 від 28 грудня).

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2-3

Водохреще в епархії

19 січня урочисті служби, велике освячення води з нагоди Богоявлення, Хрещення Господнього, здійснювали в парафіях епархії.

Зокрема, у кафедральному храмі Святої Трійці літургію очолив митрополит Михаїл, з яким служило соборне духовенство. Напередодні під проводом архієрея, традиційно, відправлено всенічну.

У проповіді архієпископа наголосив, що сьогодні не просто відзначаємо чергове свято. Це торжество має нам нагадати, що ми повинні змінитися. Адже занурившись в ополонку, не змиваємо із себе гріх. Ми повинні усвідомити, що змінюємося і з цього моменту докладаємо максимум зусиль, аби поєднатися з Христом і жити праведно.

Після відправи відбувся хресний хід до місця великого освячення води на березі річки Стир у Центральному парку ім. Лесі Українки. Цьогоріч процесія було дві. Одна вирушила від головного храму епархії, інша – від парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона с. Рованці.

Потому архієпископ традиційно освятив воду на підприємстві «Луцькводоканал».

Проповідь архієрея: Покаймося, аби змінитися

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл закликає покаятися та змінитися. Про це говорив архієпископ 24 січня під час проповіді на закінчення Божественної літургії у кафедральному соборі Святої Трійці. Згадуючи євангельське читання неділі після Богоявлення, яке закликає покаятися, владика Михаїл пояснив, що це означає «не в богословському значенні». Простими словами – це означає примиритися із собою, з Богом і з ближнім; визнати свої помилки та змінитися у своїй суті, аби ніколи більше так не вчиняти. От саме тоді, переконаний високопреосвященний, людина викоринить із себе потік зла – й життя наповниться любов'ю.

Любов і є життя. І коли ми дійсно змінимося, воно стане щасливим. Ми не імітуватимемо щастя, а будемо дійсно щасливі, зазначає митрополит.

Інформаційна служба епархії

ХУДОЖНЄ СЛОВО

МУДРЕЦЬ І ЗАЗДРІСНИК

Жив на світі чоловік. Він прославився своїм спокоєм і любов'ю до всього на світі. Будь-яка справа, до якої він брався, виходила в нього добре. Всі того чоловіка поважали, приходили до нього за порадою. Одного разу до нього прийшов сусід, який йому у всьому заздрив. Він сказав погордливо:

– Я в житті все маю! Живу в достатку. Але тебе в місті поважають більше, ніж мене. До кого я подібний, як гадаєш?

Мудрий чоловік усміхнувся і каже:

– Ти подібний до Бога. Заздрісний сусід задоволено посміхнувся. Але йому захотілося якось допекти приятелю, а тому він вигукнув:

– Зате ти подібний до багна! Мені не зрозуміло, чому все місто ходить до тебе!

Нічого не відповів на це мудрий чоловік, а тільки ледь усміхнувся. Це ще більше роз'ятрило сусіда. Але він все ж запитав:

– Чому ти не ображаєшся на мої слова, бо ж ти назвав мене Богом, а я тебе – багном?

– А на що ображатися? Хто пізнав у собі Бога, той бачить його в інших. А той, хто повний багна, інших також вважає багном.

«Добра людина з доброго скарбу серця свого виносить добре, а зла людина з лихого скарбу серця свого виносить зло: бо з повноти серця промовляють уста її» (Лк. 6:45).

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ	ЧИТАЙТЕ Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.	ДИВІТЬСЯ Передача «Духовна абетка»: субота, 20.30; повтор у неділю о 16 год., середу – о 7 год. «12 канал»	СЛУХАЙТЕ Передача «Благо»: неділя, 7.30, ФМ-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).	ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ Сайт pravoslavivolyni.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.
--	--	--	---	---

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Православної церкви України (Волинська духовна консисторія)
Віддруковано у ФОП Борсук Л. П., м. Луцьк, пр. Волі, 27. Тел. (0332) 71-03-01, ел. пошта: poligrafip_lutsk@ukr.net. Зам. № 410/Наклад 1200 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віце-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) info@pravoslavivolyni.org.ua
Сайт – pravoslavivolyni.org.ua
info@pravoslavivolyni.org.ua

Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські епархіальні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місії діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА
Голова – протоієрей Андрій МОВЧАНЮК. Тел. (050) 661-12-46, garasd100@gmail.com

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений епархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

ЄДИНА ЦЕРКВА

АРХІЄРЕЙ У ТРИСТЕНІ ПІСЛЯ ВХОДЖЕННЯ ДО ПЦУ

10 січня, в першу неділю по Різдву Христовому, митрополит Михайл побував на парафії Різдва Пресвятої Богородиці цього села Рожищанського деканату.

Разом із владикою під час Божественної літургії молилися: декан протоієрей Василь Шняк, настоятель ієрей Володимир Ключка, інші панотці благочиння та парафіяни.

Високопреосвященний, говорячи про справжню радість православної людини, наголосив: «Церква щораз нагадує нам, що потрібно радіти,

не призиваючи нас до смутку, а призиваючи до радості... Бог, втілюючись ради нас і ради нашого спасіння, дає нам можливість як вінцю творіння бути щасливими. Бо щастя – це піднесений стан душі в певному проміжку часу: чи секунда, чи хвилина, чи все життя. Ми не створені для скорботи, ми створені для радості, і сенс самої православної людини – це прославляти Бога і бути щасливим. Якщо б запитати у нас, для чого ми приходимо в цей світ, відповідь у нас може бути тільки одна: прославляти Бога і бути щасливим. Або, як сказано в Катехізисі, „блаженство тварі і слава Творця“ – ось це наша основна мета... Ми як частина вічності по душі своїй не можемо мати основною метою творити лише тимчасові речі. Бо той, хто сопричасний вічності, повинен творити вічне, повинен відноситись, належати, діяти у вічному, а не в тимчасовому», – сказав керуючий єпархією.

На завершення Богослужіння архієрей відзначив нагородами активних парафіян та разом з усіма колядками прославив новонародженого Ісуса.

17 березня 2019 року ця громада більшістю голосів вирішила вийти з підпорядкування Московського патріархату і влитися в Православну церкву України.

Ілля САЙ

АРХІПАСТИР У КРАСНОВОЛІ

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 13 січня вперше відвідав парафію Архістратига Михайла в цьому селі Маневицького деканату.

Керуючий єпархією очолив Божественну літургію. З ним служили декан протоієрей Андрій Закидальський, настоятель парафії священник Петро Луцинський, інші місцеве духовенство.

Після Богослужіння владика освятив новозбудоване приміщення недільної школи. Активних парафіян високопреосвященний відзначив благословенними грамотами.

Парафія Архістратига Михайла одна з перших перейшла в лоно ПЦУ. Наприкінці грудня 2018 р. громада розпочала цей процес і звернулася в духовну консисторію із проханням воз'єднатися.

Ольга ВЕРЕМЧУК

РОЗДУМИ

БОЖЕ БЛАГОСЛОВІННЯ

Благословляючи (прославляючи благим, або ж добрим словом) Бога Отця, ми так дякуємо Йому за те, що створив нас на Свій образ і подобу, що виявив до нас Свою милість в Ісусі Христі, Якого віддав, щоб кожний із нас мав, незважаючи на початкову гріховність, змогу у вічності насолоджуватись разом з Ним серед ангелів та святих у Царстві Небесному. Крім цього, ми таким чином закликаємо у наше життя Божу благодать, яка одна і єдне нас із Ним, дозволяючи користатися Божою мудрістю, силою (звичайно, у благих, цебто добрих справах та намірах). Благословляючи Христа, ми також дякуємо Йому за все те, що Він зробив для нашого спасіння, ублаживши Отця Небесного дарувати Духа Святого кожному з нас для осягнення Царства Божого та Царства Небесного.

У Святому Письмі часто згадується, як Ісус благословляв іменем Господнім Свої справи. Він, будучи Сином Божим і живим носієм Божої благодаті, долучав до Своїх справ цю благодать, так іще раз виявляючи смиренність та упокореність волі Божій. Тим Христос подав і нам приклад, як повинні себе вести за різних

обставин. Бо чи багатого ми варті без Господнього благословення, якщо не могли б і народитись без нього? І благословляти іменем Божим ми повинні так часто, як тільки можемо. Тому що Божє благословення не лише умудряє та зміцнює наші духовні й тілесні сили, допомагає у звершенні добрих, благих справ, а ще й захищає нас, наших ближніх і наші справи від негативного, деструктивного, руйнівного впливу всіх сил зла, як видимих, так і невидимих, а також від власної гріховності.

Творець не байдужий до нас, як вважають, приміром, деїсти (вони навчають, що Господь лише створив світ, але не опікується ним). Бог є нашим Отцем не тільки за назвою, але й у реальному житті. Тому благословляючи когось чи щось іменем Божим, передаємо в Його надійні та міцні руки. Одна жінка благословила хресним знаменням на залізничному вокзалі свою доньку, яку вивозили до Німеччини. Солдат сказав тільки: «Гуд, матка, гуд». По дорозі її дочка втекла додому та дожила до глибокої старості. Тому ми у повсякденному житті ніколи не повинні забувати про нашого Творця та про Його численні милості до Свого

творіння, про Його безперервне піклування про кожного з нас.

Важливо також пам'ятати, що крім Божого благословення є і Його прокляття. Воно викликає зворотну дію, позбавляючи благодаті, закликаючи всякі біди та нещастя. Так, Господь Бог благословив перших людей у раю як вінець Свого творіння, щоб вони плодилися та розмножувалися (Бут. 1:28). Коли ж вони порушили Божу заповідь не їсти плодів з дерева пізнання добра та зла, то прокляв за цей перворідний гріх землю, з якої був створений Адам, після чого вона родитиме усякі бур'яни, «терня й осот» (Бут. 3:17–18).

Божє благословення можна отримати і за добрі справи. За нашу щирість, щедрість, гостинність, привітність, терплячість, лагідність. Тому потрібно давати місце для Його благословення і таким чином, адже Всевишній усе бачить, усе чує, все розуміє, всім хоче спасіння (1Тим. 2:4). І якщо хтось із нас не спасеться, то тільки через байдужість до своєї посмертної долі.

Час лукавий, він, як злодій, щосекунди краде наше життя, тому не слід його гаяти на всякі даремні для нашого спасіння речі. Шукаймо Божого благословення для нас та наших ближніх. А милосердний, та милостивий, і щедрий, та довготерпеливий Господь завжди допоможе нам у цьому. Колись «Ісус узав хліби і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і риб, скільки хотіли вони» (Ів. 6:11). Божє благословення завжди при Богові, та й при нас, якщо ми тільки цього палко прагнемо.

Протоієрей Леонтій ТОЦЬКИЙ